

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne pet- vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 19. oktobra. [Izv. dop.]

V soboto bila je seja in volitev za avstrijske delegacije. Čehi so svojim nemškim sodeželanom ponudili nekaj mandatov, a ti so ponudbo ošabno zavrgli. Izvoljeni so torej bili sami Čehi: Adamek, Deym, Gregr, Hlavka, Matuš, Nadherny, Rieger, Schindler, Sladik, Začek. Dalmatinci so izvolili Klaića, Poljaci 7 svojih, tako, da Gališki Rusi niso zastopani. Za spodnjo Avstrijo izvoljeni so levičarji Furtmüller, Jaques in Exner, za gornjo Avstrijo konservativca grof Brandis in Doblhammer, za Salcburško Lienbacher, za Koroško levičar Dumreicher, za Kranjsko dr. Poklukar (namestnik je Klun), za Bukovinsko Lupul, za Moravsko: Chlumecky, Dubski in Sturm, sami levičarji, in dr. Mežnik, za Šlezko levičar Demel, za Tirolsko dr. Kathrein in dr. Lorenzoni, za Predarlško dr. Oelz, za Istro Milevoj, za Goriško grof Koronini in za Trst Luzzato. Štajerski konservativci in slovenski poslanci ne dobijo nikoli od liberalne večine ponudbe, kakoršno Čehi in Tirolci manjšinam dajejo, in se radi tega volitve niso hoteli udeležiti. Izvoljena sta baron Moškon pa Reichert. Znani baron Hakelberg torej ni prave uganil, ko je v svojej nemškej ljubeznjivosti svetoval izvoliti M. Vošnjaka in dr. Gregorca, ker je nadejati se, da ja v Budimpešti pobere — kolera. No, smrt komu želeži ni varno, kakor izkušnje učijo.

V istej seji volili so tudi 10 poslancev v kvotni odsek, ki bode razpravljaj, bode mo li k skupnim stroškom v prihodnjih 10 letih plačevali, kakor sedaj, mi 70%, a ogerske dežele samo 30%. Izvoljeni so Javorski, Črkavski, Matuš, Kajzl, Plener, Sturm, Poklukar, Lupul, Menger in knez Liechtenstein.

Danes prebere se nekoliko peticij. Ne vemo zakaj Rus neče biti v odseku za novi mornarski red; ker se brani ustopiti, izvoljen je na mesto njegovo poslanec Weeber. Zatem vpraša Lienbacher načelnika davkovskemu odseku, zakaj še neka reč, zadavna bišni davek, ni rešena. Dr. Poklukar mu odgovori, da še pododsek ni poročal. Sedaj nadaljuje se razprava o pridobitni in dohodni državnih železnic. Levičar Prade govori mej živahnim pritrjevanjem svojih pristašev, češki desničar Kajzl zde-

lava Lienbacherja. Čehi ga pozdravljajo z živahnimi vyborne-klici. Pri glasovanji vsprejme se §. 3 in 4 po odsekovih nasvetih, vsi popravki se odbijejo.

Zatem pridejo na vrsto izpremembe volilnega reda na korist nekojim mestom na Češkem, kmetiskim občinam na Gališkem in Spodnjem Avstrijskem. Suess, Herbst in pristaši trdijo, kako se predmestjem Dunajskim krivica godi, ker še po volilnih možeh in še premalo poslancev volijo. Čudno zakaj pa te krivice drugod ne- vidijo in zakaj nje niso odpravili, ko so na krmilu bili! Knez Čartorjski jim tudi v lice pove, če jim kaj ni po volji v volilnem redu, zakrivili so sami, in desnica bode krivicam v okom prihajala vselej in povsod, kjer se prilika najde. To se je tudi danes pokazalo, ko je zbornica z $\frac{2}{3}$ večina sklenola pritrditi odsekovim nasvetom. K §. 1 govori mnogo govornikov in bilo je zanimivo, kako je kmet Oberdorfer posekal dr. Herbst, trdečega, kako je mestom premalo poslancev odmerjeno. Grof Taaffe želi, da se zakon nasvetovani vsprejme, da se krivica odpravi zastran Dunajskih predmestij. Ta so poslala deputacijo in tej je obljubil storiti, da volijo kakor mesta neposredno. Zakon je zatem vsprejet.

Konečno so češki poslanci spustili ostro interpelacijo na ministra Gautscha, zakaj je v Krem-siru prepovedal 5. razred gimnazijski odprti in kako zamore svoje dejanje opravičiti? Gautsch ni bil navzoč! Smo radovedni, kako bode odgovarjal. Prihodnja seja v petek.

O izključevanju Slovanov iz služeb mej Nemci.

I.

Več nego tiščočletna zgodovina, ki deluje vsled dotike germanskega in slovanskega plemena na Nemce posebe in na Slovane v obče, razodeva pretek jako veliko doslednost v tem, da se Nemci plode in širijo na škodo Slovanov. Nemci so izpodkopali tla Slovanom in so na istih tleh Slovane tujčili in odstranjevali. Kjer se jim ni posrečilo spraviti Slovanov v politično in drugovrstno zavisnost, tam so pa svoj rod trosili in tako plodili seme, katero je konečno srkalo najboljše sokove slovanske. Tudi kjer so Nemci daleč od rodne skupnosti zasejani v majhnih skupinah, so se znali okoriščevati,

množiti si imetja in z lastnino voditi manjše ali večje kroge slovanskega plemena. Nemci so tako postali na tujem gospodje slovanskih sinov. To vidimo na Ruskem po oddaljenih mestih, vidimo najbolj v Avstriji pa tudi mej Slovani na Nemškem in v sedanjem veku tudi mej Slovani na jugovzhodu.

Dejanska resnica je, da doslej je bil Slovan miren, ko se je Nemec naseljeval mej njegovim plemenom; dejanska resnica je, da Slovan je trpel in mirno gledal, ko se je nemški rod mej njim plodil in bogatil, in trpel je Slovan celo, da je Nemec na slovanski zemlji gospodoval nad slovanskimi sinovi in hčarami.

Nasprotno pa ni Slovan nikdar užival takih dobičkov mej Nemci. Nemec ni nikdar trpel na svoji zemlji, da bi gospodoval Slovan nad njim. Slovan ni nikdar bogatil mej Nemci in ni torej prišel do tega, da bi Nemca naposled tlačil socijalno in potem tudi politično. Slovan ni jemal Nemcu zemlje in se ni usiljeval nad njim kot bogataš in gospod. Slovan je po največ zašl mej Nemce kot služabnik, kot človek, ki je bil zadovoljen, da si je pošteno, pa včasih tudi jako krvavo služil vsakdanji kruh. Nemec ni dovolil, da bi se Slovan na njegovi zemlji pospel do višje omike in višje službe. Slovan je bil mej Nemci vedno in jedino trpin, ki je samo toliko vreden, da ga trpe; trpin, ki trpi z naporom svojih sil, in trpin, za katerega je ravno toliko nižje potrebe mej Nemci, da ga. če tudi ne radi, trpé, kaj bi rekli — kot potrebno zlo za posel, za kateri bi bila nemška koža prenežna.

Tako uči zgodovina zaporedoma v znanih nam stoletjih: ona nam kaže Nemca dosledno kot gospoda, Slovana pa dosledno kot služabnika, kjer koli potrebujeta drug drugega. Huda je ta doslednost za Slovana, če pomisli, da Nemec je gospod nad njim, tudi kjer bi se moral Nemec vsled lastne potrebe ukloniti pred Slovanom! Ali taka je bila doslej; mi zabeležimo samo dejanja, ker tu nam ni preiskovati vzrokov notranjih. Po tem zgodovinskem dejstvu razumemo tudi razmere, ki so vladale v avstrijski zgodovini. Iz tega, da so avstrijski narodi že stoletja pod davno čestitljivo dinastijo habsburško iz nemškega rodu, ne sledi samo po sebi, da bi morali biti Slovani politični služabniki Nemcem. Tudi so se gibal bolj ali manj mirno Nemci in Slovani v političnih oblikah, v katerih so

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš Třebizský, poslovenik J. Sattler.)

II.

(Dalje.)

„Dozdaj tako čisto! — Ta hip še torej ni tako hudo!“

„Za rane Kristove! — Ni pré tako hudo! A mi nismo jedli že drugi dan! — Kako dolgo bode te vi piščeta shajala s temi skorjicami?“

Semenec je mej tem že prišel po poti do vrha. Še pogledat ni šel, kakšen je kraj, kjer mu je tekla zibeljka. Imel je vsaj troho žalosti menj. Rodni njegov dom stal je na trgu tik županske hiše. Bilo je v njem vsega, kar si je le kdo zmisli. Dragocene knjige v prekrasnih omarah, izvrstne slike v umetnih okvirih, rezbe slavnih mojstrov... Koliko se mu je tega samo poizgubilo, ko se je preseljeval! Ni mogel vsega s seboj vzeti in v tujini! — Prodal je kos za kosom malo ne za groš. A zdaj je iz tega rodne doma njegovega razvalina.

Mesto se je vendar polagoma vzdigovalo, okrevalo in iz podrtin so hiše kar le rastle, bile so že sicer druge podobe, vendar pa tudi z jednim nadstropjem in z lopo... Po ulicah šumela je zopet svila, na šinjakih ne le gospem, nego tudi gospodom lesketale so se zlate verižice; bilo je popravljenno tudi obzidje, utrjene baštije... A za živi svet bi se ne bila hvalila meščanka proti komu, da je od prosjaka vzela kedaj košček kruha, da ga je poljubila, s solzami zmakala in mej deco pazljivo razdelila, kakor dijamante.

Ta čas se je prikazal zopet naš starček. Toda bil je že upoguen, tresel se je na celem telesu in beli lasje so se na devetdesetletnej glavi njegovej spopepelili.

Takrat se ni ustavil na višini, še na mesto pogledal ni; nego se je napotil navzdol in zdelo se je, da s čedalje hitrejšim korakom. Ubožec se je ves spehal. A odpočinil se ni, dokler ni došel na mestni trg. Obstal je prav pred župansko hišo, od koder je prihajalo mnogo gospodov, uklanjajočih se najgloblje in najuljudneje močiceljno debeluhu z dvojnimi podbradkom, na katerem se je črnila španj-

ska brada, z zlatim runom pod vratom in ob boku s kordcem v nožnici, udelanej z redkim dragim kamenjem. A ni bilo češke, poštene besede slišati. Čuda, da si neso vsi s tujo govorico razgrizli jezikov, ker so jim tekale po obrazu potne srage.

V stolpu dekanske cerkve se je zazibal baš baš veliki zvon, ali že po nekaterih udarih kovovega cameljna bruhnil je iz starčka grozen, hripav smeh.

„Slišite, vi gospodje meščani? Počil vam je zvon! — Poslunbite — je-li? — Ko je prihajal nad vas udarec za udarcem, ko so vam jemali pravico za pravico, ko so vam razpisavali davek za davkom, ko je prišel sovražnik in vam strehe nad glavami užgal, ko je vse v tem mestu poplenil in razdejal, ko od glada neste vedeli kaj početi, ko od bede neste vedeli, kam bi se dejali, še tako hudo ni bilo, kajti vaši zvonovi so doneli, kot bi godci igrali. Toda najhuje je, ko svoj rodni jezik, to drago materinščino prodavate, svojo čast z nogami teptate... Te vam ni mogel do zdaj nikdo vzeti, če ne vi sami sebi. In za nikoga še ni tako hudo, dokler mu je mar za svojo čast... Poslunbite dobro: Naj —

se izročili habsburški hiši. Ali tukaj ne gledamo toliko na politične borbe in zavisnosti, ki nastajajo vsled tega. Pač pa se nam je ozirati v preteklost glede na to, kdo je največ dobička imel iz služeb, katera je dajala in še doslej podeljuje naša skupna država.

Tu vidimo, da so se podeljevale vse boljše in višje službe Nemcem. Ta resnica je tako velika in dosledna, da se še dandanes razkriva kljubu razglašeni enakopravnosti. V c. kr. skupni vojski je razmeroma največje število častnikov izmeje Nemcev, druge narodnosti, sosebno slovanske, zginejo v tem številu. Najvišje službe dobivajo Nemci tudi v diplomatičnem in političnem delokrogu. Če pogledamo na pr. samo na c. kr. okrajne glavarje, pa zasledimo, kako velikansko prednost imajo Nemci pred Slovani. In mej Nemci se dela zopet podedovan razloček za nemško plemstvo in navadno nemške državljane. Brez plemškega pridevka ni skoro višjega diplomatičnega ali političnega uradnika. Tudi to je tako res, da se zdi ta prednost škodljiva in odveč še celo nemškemu konservativnemu listu „der österreichische Reichsbote“, ki drugače zagovarja avstrijsko plemstvo nad vsem drugim. O navadnih državnih službah pa lahko molčimo, ker je preočito, kateri narodnosti se podeljuje prednost.

Tako nadcenjevanje ni v državnih zakonih označeno; ali veljavo ima v dejstvih vendar po vsej doslednosti. Država torej daje zgled stanovom in krogom, ki neso navezani na državne zakone. Pred vsem pa je zgodovina, ki kaže mej Nemci in Slovani vedno jedno in isto lice. In če se je poslednji čas raztegnila sila narodnostnega vprašanja ne samo na politiko, ampak tudi na socijalno in sosebno na narodnogospodarsko polje, ni to natelno in bistveno čisto nič novega. Tu je samo nov razlog za staro jedno in isto stvar. Ker se je doslej vršilo bolj prikrito in tudi pogostoma nevedoma, se zdaj poudarja z vso zavestjo iz posebnih namer.

Tudi za to zavestno ravnanje je prišel zgled od višje strani, sicer ne od države, ali od glavnega državnega mesta. Mesto Dunaj je že pred leti sklenilo, da ne bo nameščalo več učiteljev slovanskega rodu. Ta misel se je razširila na druge kraje, in se je potem iz tega ožjega odbora raztegnila tudi na mestne uradnike v obče. Slovanske uradnike so začeli izoščevati po severnem Češkem in potem celo tudi na Štajerskem. Zgled se ve da je moralo dati najprej glavno mesto. Gračcu so sledila severnoštajerska mestica in potem Maribor, Celje, in ker je ta bolezen nalezljiva, se razširi gotovo še na druga mesta in kraje.

Od mestnih uradnikov je prišlo izključevanje že do poslov najnižje vrste, dekel in blapcev, in tako se je nadejati, da ne izpuste tudi cestnih po-metačev in onih, ki na velikomestnih ulicah čistijo potnikom obuvalo. Doslednost vsaj ne bode oporekala takemu postopanju.

V stvari sami pa ni samo humor in komika, ampak tudi velika zaresnost, katere ne zatremo s praznimi besedami. Treba je, da si najnovejši sad zapadne kulture ogledamo pobližje, kakor zares zasluži v interesu slovanskega življa.

huje — naj — huje — ... Hropi od žalosti zaradi vas in trga se od gorja zavoljo vaše revne časti ... Naj — huje — naj — huje!

Veliki zvon v stolpu dekanske cerkve je res danes postal hrapav. Pač so to zapazili takoj in se malo tudi razgovarjali o tem.

„Zvonove vaše slišal sem, ko so vam uničevali pergamenove privilegije, slišal sem jih, ko ste svoje pravice izgubili; prišel sem poslušat, kako zvonijo, ko neste imeli ničesa v usta — bogme — ničesa v usta djati — vendar še le danes se je premenil njihov glas ... Poznate mene, vi, meščani, rojaki? — Sem stari Semenec! Tu le bil je dom moj ... Sem prosjak, več ko prosjak, vi ste bogatci, ali čest imam do zdaj, in vi — vi reve — kukave?“

Meščani so razprhnili od zbornice kar naj hitreje; voz s trebušnim možiceljom, pod čegar vratom se je svetilo zlato runo, bil je že precej daleč za mestom; pred župansko hišo na pragu je sedel starček z glavo povešeno, z očmi uprtimi v steber, z rokama visečima in že brez življenja. Raz-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. oktobra.

Vojni minister grof Bylandt-Rheidt sklical je komisijo, katere se udeležijo poveljniki vojev baron Filipović, baron Catty, baron Reinländer, načelnik generalnega štaba baron Beck, predsednik administrativnega vojaškega odbora Kreutz in več strokovnjakov v streljanji. Ta komisija se bode posvetovala, kake sisteme puške repetirke se naj uvedejo.

Vnanje države.

Bolgarska vlada si prizadeva, da bi se sporazumela z vevlastmi o kandidatu za bolgarski prestol. Imenovalo se je že mnogo kandidatov, a to so le časnikarske kombinacije. Sedaj se imenuje mej drugimi princ Coburg-Gotha. Nek Cankovec pa je izdal brošuro, v katerej priporoča Bolgarom, da bi volili generala Ignatjeva. — Veliko narodno sebranje snide se že 27. t. m., toda kneza bode volilo še le jeden mesec pozneje. Zapadne vevlasti jako slabo podpirajo tudi v moralnem oziru bolgarsko vlado. V Trnovu ne pojde noben diplomatiški zastopnik, da bi bil navzoč pri otvorjenji velikega sebranja. Nobena vevlast prav ne mara pokazati, da priznava sebranje in legitimnost regentstva, katero Rusija zanikava. Skoro vse evropske vevlasti so tega mnenja, da sebranje ni zakonito, ker so volili tudi Vzhodnjermelji, ki bi po ustavi ne smeli voliti, ker neso še popolnem združeni z Bolgarijo. Zlasti so tega mnenja v Rimu in v Berlinu. Zategadelj se bode pa vlada bolj skušala približati Rusiji in govori se že, da hoče poslati deputacijo k carju, sklenila je tudi odposlati jednega delegata v Carigrad, da izve, kaj Turčija misli o volitvi novega kneza.

Kakor „Pol. Corr.“ poroča iz Peterburga, **Rusija** ne misli na okupacijo Bolgarije. Pa tudi oficijozno glasilo ruske vlade, „Nord“, piše, da hoče Rusija še počakati. Zategadelj se Rusija ne bode odrekla svoje politiki nasproti Bolgariji, kajti preverjena je, da je njena politika prava. Počakati hoče ugodnega trenutka. Prijatelji in sovražniki Rusije naj bodo preverjeni, da zadnjo besedo bode vendar govorila Rusija. Blizu v tem zmislu piše tudi „Grazdanin“. Ta list pravi, da se dá iz Kaulbarsovih poročil posneti, da skoro vse bolgarsko prebivalstvo sovraži Rusijo. Okupacija ni potrebna, ker se ni bati, da bi kdo drug si prilastil Bolgarijo. Avstrija bi ondi našla svoj pogin, Anglija pa le mehurček mila. Ako bode Rusija jednok dovršila svojo mornarico na Črnem morji, bode tako Bolgarija njena, sedaj bi jo utegnili ovirati Anglija. Bolgarija pa tudi ni vredna, da bi zavoljo nje Rusi hodili v kako nevarnost. „Novosti“ mislijo tudi, da mora Rusija najprej gledati na svoje lastne koristi, sicer pa ve ta list povedati, da narašča Rusom prijazno gibanje v Bolgariji, ki potrebuje samo ruske moralčne podpore, da najde pravi pot. „Novoje Vremja“ pa misli, da bi Turčija najlože storila konec sedanjim zmešnjavam v Bolgariji. Kot suveren bi sultan označil regente kot uzurpatorje, da bi potem druge vevlasti se ne mogle z njimi pogajati. Ako se bode pa Turčija obotavljala, bode pa morala Rusija poseči vmes. Nemški listi so večinoma teh mislij, da bode Rusija za sedaj mnogo prijenjala in se zadovoljila, da le ne bode voljen zopet knez Aleksander. — Kaulbars ostane dalje časa v Bolgariji, da bode opazoval razvoj stvari in o tem poročal ruski vladi. — Od več strani se tudi dementujejo vesti, da bi Rusija res se pripravljala za vojno. V „N. Fr. Pr.“ se piše iz Bukurešta, da na rumunjske meji ni nič čuti o taci pripravah. Rusija pa tudi nema dovolj ladij na Črnem morji, da bi mogla mnogo vojakov hitro prepeljati v Bolgarijo. Samo „Sonn- und Montags-Zeitung“ še vedno trdi, da se Rusija na skrivnem za vojno pri-

poka v velikem zvonu je učinila; da je tudi počilo verno in domovino ljubeče srce Semenčevo.

Veliki zvon se sicer dali preliti in v večjo čast svojo in slavo napravili so napis nemšk; toda v zvonik ga neso mogli spraviti na noben način. Zdaj so se vrvi pretrgale, zdaj se je tram prelomil, zdaj so zopet izgubili ravnotežje, končno so morali radi neradi nehati. A ljudje so si pripovedovali, da je nek zloben človek očaral meščanske svetnike.

Letopiscu piscočemu ta dogodek se je verna, pošena roka češka tresla; kajti čitatelj mora pazljivo preiskavati posamezne besede, v kakej zvezi so z ostalimi in pa z lepo željo tekočo iz duše najiskrenejše: „Oh, popravi to vse mili Bog!“

III.

Če grem na desno, gleda na me; če mu stojim nasproti, se srečavajo najini pogledi; če ustopim na levo, tudi tu poškiljuje za menoj.

Star brat, stoječ nekoliko proč od mene, se smehlja skrivaj in zadovoljno noslja iz prave „sandavke.“

„Ne vem, da bi našli kje drugod kaj jedna-

pravlja in da je car trdno sklenil, okupovati Bolgarsko. Ta list trdi, da je avstrijska vlada dobila že zanesljiva poročila o ruskih vojnih pripravah na gališki meji. Ta list pa ve tudi povedati, da je bolgarska vlada poslala v Ingenheim k princu Aleksandru sela, da se dogovori z njim, kar se tiče zopetne volitve njegove.

Angleški minister Churchill je predvčeraj prišel v Pariz. Najbrž se mu ne bode posrečilo Francije in Anglije nabujskati proti Rusiji, kakor se mu Avstrije in Nemčije ni.

Turčija je poslala na **Kreto** že jeden batalijon vojakov in jih namerava še več poslati. Krečanskega generalnega guvernerja Savas pašo so pa poklicali v Carigrad, da bode poročal o položaji.

„Perseveranza“ se pritožuje, da **italijanske** meje neso dobro utrjene; da je vojska slabo oborožena in je mobilizacijska sistema napačna. Italijanska vojna sila ni svojej nalogi kos. Še najspretnejši vojni minister ne more od pomoči sedanjim pomanjkljivostim, ako se ne poviša znatno vojni budget.

Predvčeraj bil je v **francoske** zbornici razgovor o interpelaciji zastran dogodkov pri štrajku v Vierzonu. Ko sta dva poslanca hudo napadala vlado, sta jo zagovarjala ministra notranjih zadev in pravosodja. Na to sta dva oportunisti predlagala, da se vladi izreče zaupnica, dva radikalca pa, da se izreče graja. Vlada je želela zaupnice in bi jo tudi bila dobila, da ni jeden poslanec predlagal, da se o tej stvari kar brez vsake motivacije preide na dnevni red. Po opravljenem redu pa ima tak predlog prednost. Ko je ta predlog prišel na vrsto, so zanj glasovali skoro vsa levica, ki je hotela na ta način preprečiti, da vlada ne dobi zaupnice, monarhisti pa tudi jeden del oportunistov. Zategadelj mislita ministra za pravosodje in notranje zadeve dati ostavko. Misli se sicer, da se bode Freycinetu posrečilo, pregovoriti ja, da še ostaneta.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 19. oktobra.

Predseduje župan Grasselli; navzočnih je 24 mestnih odbornikov.

Župan naznanja, da je bil sklenil mestni zastop tožiti „Triester Tagblatt“ zaradi mestni zbor sramotilnega neosnovanega članka o priliki dogodkov pri odkritji spomenika Anastazija Zelenca. Uredništvo „Triester Tagblatt“-a ponudilo je po svojem glavnem uredniku poravnavo v tem smislu, da prekliče vse proti mestnemu zastopu Ljubljanskemu objavljene neosnovane trditve. Zastopnik mestnega zbora Ljubljanskega je to poravnavo vsprejel. Vsled tega prijavil je „Triester Tagblatt“ v svoji 1955. številki t. l. preklic, katerega župan prečita, ki pa je našim bralcem itak že znan. Rečeni članek „Triester Tagblatt“-a ponatisnil je tudi v Brnu izhajajoči „Mährisch-schlesischer Correspondent“. Župan Grasselli poslal mu je ono številko „Triester Tagblatt“-a, v katerej je bil preklic, in „Mährisch-schlesischer Correspondent“ je preklic ponatisnil. S tem zmatra župan vso to zadevo končano.

Župan naznanja nadalje, da je izročil meščansko diplomu zasluženemu mestnemu župniku č. g. Rozmanu, kateri se je ponavlja zahvalil na tej časti.

V imenu finančnega odseka poroča odbornik Ravnikar o prodajni ponudbi Lovro Mikuš-evega posestva na Karolinski zemlji. G. Mikuš je sprva zahteval 8000 gld., potem pa odpustil 500 gld. Posestvo služilo bi v to, da bi se na njem za mestno ljudsko šolo sezidalo šolsko poslopje, stanovanje za učitelja in pa da bi se napravil šolski vrt. Ponudil pa je tudi sedanji posestnik Karolinskega dvora, g.

kega. Ranjki kvardijan je pravil, da takšne znamenitosti v cejej Franciji ni. In ko je tu bil nedavno general iz Rima, dejal je neki, da jednake slike nema celi svet. Že so zanj nudili samostanu neizmerne svote; ali kako prodati gospoda fundatorja?

Brat Saturnin si je zdaj počasi in opazno sipal v nos vrhovato žličico dobrega napéja.

„Smejati bi se nam celi svet!“

Stala sva vkup v refektoriji, v podolgovatej izbi z opekinim tlakom; potem me je peljal v knjižnico, kjer so se žoltile dolge vrste telečjih in svinjskih hrbtov z lističi najmožnejših napisov umestnih tukaj knjig n. pr. „Gradus et janua in regna coelestia“, „clavis ad sinum Abrahæ“ itd. itd.

„Te je pisalo mnogo učenih glav celo svojo življenje.“

Jaz sem pogledal bliže in čital sem: „De septem peunatis capitalibus.“

Potem sem šel gledat, kako jim kaj raste čebulj na vrtu, česenj, solata, murke, peteržilj itd.

Uljudni brat mi je pripovedoval mej tem celo povest o sliki, katero sem omenil koj s početka.

(Dalje prih.)

Trškan, hišo z malim vrtom za 4500 gld., a vrt je za šolski vrt premajhen, hiša pa predraga. Za Mikuš-evo posestvo izjavilo se je 18 posestnikov iz Črne vasi, a posestvo je predrago in tudi poslopja vsa v jako slabem stanju. Poročevalec predlaga, naj mestni zbor sklene, da se ponudbe gg. Mikuša in Trškana ne vsprejmo, da pa mestni zbor načeloma sklene sezidati na barji na pripravnem prostoru šolo s stanovanjem za učitelja in z vrtom in da se mestnemu magistratu naroči, izbrati za to pripraven prostor in o tem poročati mestnemu zboru.

Odbornik Trtnik opomni, da ima mesto svoje lastno posestvo blizu Mikuš-evega posestva, katero leži visoko, meri tri orala in bi popolnem ugajalo za šolo in za šolski vrt. — Odbornika Pakič in Ničman pa priporočata nakup Mikuš-evega posestva. — Pri glasovanju vsprejme se odsek predlog.

Odbornik dr. Tavčar poroča o prošnji za zvezo stradna na parceli št. 250 kat. občine Trnovske s staro cesto za konjačem preko mestne drevnice. Gospod Podkrajšek misli sezidati tri hiše za delavce iz tobačne tovarne in ti bi imeli, ako se ne napravi nov pot, jako daleč na okrog, ko bi pa krenili krajši pot, škodovali bi mestno posestvo. Poročevalec nasvetuje, da se pot proti preklicu napravi in to označi z napisom pri potu. — Predlog obvelja.

Podžupan Petričič poroča v imenu finančnega odseka o škontriranju mestnih blagajnic, vršivšem se 28. septembra, in naznani, da se je našlo vse v popolnem redu. — Poročilo vzame se na znanje.

Odbornik Ravnikar poroča v imenu finančnega odseka o povračilu vzdrževalnih stroškov za realnino poslopje leta 1885, kateri znašajo **1245 gld.** Poročevalec pravi, da se je mestni magistrat radi visočine stroškov že obrnil do kranjske hranilnice, naj bi pri večjih popravah zahtevala tudi mnenje magistratovo in hranilnično vodstvo je odgovorilo, da se bode to zgodilo. Ker sme po pogodbi na leto biti do 3000 gld. popravil, nasvetuje poročevalec, da se vsota 1245 gld. odobri in izplača, ako temu pritrdi tudi deželni odbor.

Odbornik dr. Tavčar pravi, da so troški za popravilo realninega poslopja že dosegli ogromno visokost in da se vidi iz tega, da hoče kranjska hranilnica, ki ima namen poslopje odpovedati, isto radikalno popraviti. To dejansko darilo je res težko breme za glavno mesto in deželo in govornik meni, da naj se sklene, da se pri vsaki večji popravi ima pozvati magistratna komisija. Odsek predlog z dostavkom dr. Tavčarja se potem vsprejme.

Odbornik Gogola potem poroča v imenu policijskega odseka o prošnji glede odprave omejitve zakona o krošnjarstvu. Poročevalec nasvetuje, da se prošnja dene ad acta, mestnemu magistratu pa naroči, da strogo omeji krošnjarstvo.

Župan opomni, da mestni magistrat itak strogo pazi na krošnjarstvo, dokaz temu je, da je bil pri višjih instancijah že radi tega tožen. Predlog se potem vsprejme.

Odbornik Hribar vpraša župana, je li sedanjí prostor za odkladanje smeti pod Tivoli le začasen ali za stalno prirejen?

Župan odgovori, da je ta prostor le začasen, ali treba bode vsekako stalnega prostora, ker prostor „za provijantom“ nekaterim ne ugaja. Težava bode velika, kajti vsem nikjer ne bode prav. Magistrat pa more imeti smeti blizu, da je trosi na travnike, ker bi drugače dovažanje iz drugega kraja premnogo stalo.

Odbornik Hribar vpraša župana, kaj je temu uzrok, da je že leto preteklo, od kar je mesto mestnega blagajnika izpraznjeno, a še sedaj nema dotičnih aktov pravni in personalni odsek in kakšne so zapreke, da se vendar jedenkrat mestne blagajnice ne reorganizuje?

Župan odgovori, da je le še jedna jedina stvar, ki bode rešena v nekoliko dneh in potem se bode dotični akt predložil. Sicer pa opravila v blagajnici teko kakor prej, celo gladkeje, kar je najboljši dokaz, da ni število uradnikov, marveč njih trudljubje za delo merodajno.

Odbornik Hribar vpraša župana, so se li storili potrebni koraki, da se odpre šesta lekarna?

Gospod župan odgovori, da na to vprašanje ne more takoj odgovoriti, storil bode to v prihodnje. Potem se javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Škofovske konferencije) pod predstvom Ganglbauera pričele so se včeraj in bodo

trajale več dni. Konferencij udeležujejo se škofje: grof Schönborn, Müller, dr. Zwerger, Bauer in knezoškof Ljubljanski dr. Misija.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) praznuje dne 28. t. m. petindvajsetletnico društvenega obstanka.

— (Legalizacijski odsek državnega zbora) je sklenil, da se pisma do 100 gld. vrednosti ne bodo več legalizovala. Ta določba pa bode veljala le za tiste dežele, katerih deželni zbori bodo sklenili, da se ta določba uvede.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) imelo bode 22. oktobra v dvorani I. Salvatorgasse 12 svoj občni zbor, v katerem se bode poročalo o društvenem delovanju v preteklem letu. Po poročilih sledé volitve predsednika, pevovodje in odbora. Društvo praznovalo bode, kakor je „Slov. Narod“ že poročal, leta 1887 v spomladi **25 letnico** svojega obstanka. Slovenci bili so vedno zdatna podpora društvu, kar se tiče pevskih močij. Tudi letos pristopilo je več slovenskih visokošolcev k društvu, tako, da se zanimanje slovenskih pevcev obiskajočih tukajšnja visoka učilišča stavlja v izglede. Ker je letošnje leto za razvoj društva osobite važnosti, želeli je, da ostanejo ne le stari društveniki društvu zvesti, temveč da pristopi mnogo novih, sodelujočih in podpornih članov.

— (Deželna vlada kranjska) izdala je dne 14. t. m. pod št. 10427 nastopni razglas: Na prošnjo gospoda Kušarja v imenu konzorcija dolenskih lokalnih železnic, da bi se pregledala trasa projektovanih prog: Ljubljana-Trebnje-Rudolfovo-Straža ali skozi Žuženberg in Stražo v Rudolfovo s stransko progo z Grosupljega v Kočevje se odreja vsled ukaza visokega c. kr. trgovskega ministerstva s 3 dne t. m. št. 23.760 v zmislu ministerske naredbes z 29. dne maja. (Drž. zak. št. 57) komisijaska obravnava na 5. dan novembra t. l. v mestni dvorani s pridržkom, da se bode trasa na lici mesta pregledale, ko bi se to pokazalo za potrebno. Ta uradna obravnava ima, ker omenjeni konzorcij ni stavil nikakega predloga, glede izvršitve nameravnih železnic, samo namen, pojasniti, kateri izmed obeh predlaganih variant bi se dala prednost z ozirom na krajevne in druge pri tem zadevne razmere, oziroma na katero trasno progo bi se oziralo, da se omogoči izvršitev in da se predlagajo primerne premembe imen projektovanih postaj v Šmartnem, Soteski, Srednji vasi in Toplicah, ker se že nahajajo drugod postaje s temi imeni, da se tako izogne kakim zmešnjavam. Ta uradna obravnava daje se na občno znanje, s pristavkom, da se načrti o dotičnih podjetjih lahko ogledajo pri mestnem magistratu in pri okrajnem glavarstvu Ljubljanske okolice, pri Litijem, Novomeškem in Kočevskem okrajnem glavarstvu in da se pismeno ali ustno morejo naznani komisiji kake opomnje ali ugovori, ki se tičejo meril proge ali postaj, ali pa že kakih pridobljenih pravic že obstoječih transportnih zavodov.

— (Iz Podjunske doline na Koroškem) se nam piše: Vaš list priobčil je dne 16. t. m. vest, da je izdelovatelj orgel g. Fr. Goršič dogotovil za frančiškansko cerkev v Gradci izvrstne nove orgle opus 47. Ta vest me je opozorila, kako čudno in nepraktično ravna se vedno nekateri naši krogi. Tako so tukaj v Velikovci dali napraviti nove orgle izven avstrijskih mej na Bavarskem, od kodar bode carina in vožnja mnogo novcev stala. Čemu tega treba, ko imamo na domači zemlji mojstre strokovnjake, ki nam delajo čast in se smejo z inozemskimi mojstri kosati? Gaslo „Svoji k svojim!“ ne bodi samo prazna pena, temveč dejanski se je treba ravnati po njem. Potem ne bomo pošiljali po nepotrebnem denarjev iz dežele in podpirajoč domače umetnike in obrtnike, izpolnjevali bomo svojo narodno dolžnost, katero sicer tako radi zanemarjamo. Torej podpirajte pri vsaki priliki domače ljudi in naročujte dela pri domačih umetnikih in obrtnikih!

— (Sram ga bodi!) Nedavno čitale so se v hrvatskih listih zahvale Zagrebškemu meščanu in odlikovanemu načelniku izraelske občine Maksu Šternu, ker je veledušno daroval po koleri prizadetim Primorcem 3 hektolitre vina, da se okrepe. Sedaj pa se iz Primorja javlja, da se je veledušni ta dar popolnem izjalovil, kajti ko so sode nastavili tekla je iz njih sama zavrelca, katere so se Primorci bali, da bi ne dobili kolere. To vest posneli smo „Obzoru“ in dodati jej imamo samo to, da je veledušni daritelj M. Štern isti, ki tudi na Slovensko spečava veliko svojega vina (?)

— (Madjarska krutost.) Uradni list ogerski z dne 15. t. m. javlja, da je minister notranjih zadev dovolil, da sme 135 vasij v Bistriškem (Banja Bistrica — Neusohl) okraji premeniti svoja imena, to je, da se bodo njih doslej slovaška imena pomagjarila. Ni dovolj, da so Arpadovi potomci ubogim Slovakom vzeli s krvavimi žulji ustanovljeno gimnazijo, da so pograbili vso „Slovaško Matico“ in iz njenih dohodkov sedaj podpirajo renegate in izdajce, ni dovolj, da so na vsa sodnijska in upravna mesta namestili same pristne Madjare, Jazyge, Kumane in cigane, da trpinu Slovaku v lastni domovini kmalu že nikjer ne bode prostora, zastavili so azijsko svojo balto še na krajna imena, boteč uničiti celo spomin, da so tu bivali in še bivajo Slovani. — O enakem atentatu poroča „Pester Lloyd“ z dne 16. t. m. Ogerski protestanti zborujejo te dni v Budimpešti. Pri tej priliki stavlja se je predlog: Vlada se pozivlje, naj izda zakon, da se bodo v bodoče vse cerkvene matice pisale izključno v madjarskem državnem jeziku, ker so cerkvene matice javna pisma. Ubogi Slovaki, ki so poleg vseh drugih neprilik, še razcepljeni v katolike in protestante, bili so na tem zboru tudi zastopani in ugovarjali so energično rečenemu predlogu. A njih protest bil je brezuspešen, madjarska večina vsprejela je predlog in vlada ogerska bode ga potrdila in brezozirno izvajala, saj je predlog le sredstvo za zatiranje Slovakov, Rusov, Srbov in Rumunov. Na ta način mislijo Madjari doseči, da bode ves „Magyar-Ország“ polagoma dobil madjarsko lice, vsa imena bodo madjarska in veliko bode veselje vseh „Paprika-Jančijev“ in drugih šovinistov. Toda to veselje ne bode trajno. Slovanska ideja je presilna, da bi jo zajezila peščica Madjarov in prišel bode dan, ko se bode vsa ta krutost nad Madjari samimi bridko maščevala, ko bode „madjarski otok v slovanskem morju“ čutil, da daje brezozirnost in krutost le hipnega uspeha, da le pravica in poštenost daje trajne uspehe. In takrat Madjarov živ krst ne bode pomiloval, temveč vsak bode jim privoščil, da se jim zvrhoma vrača, kakor so posojevali.

— (Uradno izveštje o koleri:) Od polnoči 18. do polnoči 19. t. m. v Trstu 9 slučajev, v okolici 0. Umrli 2 osobi, izmed prej zbolelih 2. Doslej 844 osob zbolelo, 264 ozdravelo, 515 pomrlo. Po deželi tudi včeraj nihče za kolero zbolel.

— (Železniški most pri Koprivi,) ki ga je zadnja povodenj poškodovala, bode baje še le jutri v toliko popravljen, da bode železnica zopet čezenj vozila. Slabo vreme oviralo je popravilo.

— (Pri Ilirski Bistrici) prikazujejo se volkovi in delajo mej drobnico veliko škodo. V noči od 15. do 16. t. m. je posestniku Josipu Vrhu volk 4 ovce raztrgal, veliko pa jih oklal.

— (Brzovlaci,) po dnevu vozeči mej Dunajem in Trstom, bodo počenši s 25. dnem t. m. na vsej progi imeli tudi vagone tretjega razreda.

— (Lastovke v oktobru.) V „Obzoru“ čitamo, da je na Hrvatskem še videti lastovk. V velikih tolpah jih sicer ni, ker so večinoma se preselile v južne kraje, a nekoliko jih je zaostalo, kar je vsekako redkost o tem času.

— (Razpisana) je učiteljska služba na jednorazrednici v Debernichah. Plača 500 gld. in stanovanje. Prošnje do 3. novembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. oktobra. „Pol. Correspondenz“ javlja iz Peterburga: Ruski kabinet dobil je ne le od kontinentalnih velesil, marveč tudi od Anglije formalno zagotovilo, da povratka kneza Aleksandra na prestol bolgarski ne bodo podpirale, niti njega novi izvolitvi pritrdile.

Sofija 19. oktobra. Gadban-paša včeraj semkaj dospel. Kakor se čuje, silil bode na to, da se otvoritev sebranja odloži. Ministri in regenti pripravljajo se na odhod. Zastopniki vlasti ne pojdejo v Trnovo, ker ondu ni stanovanj in je potovanje težavno. — Prouzročitelje nemirov v Dubnici so večinoma zaprli. — Stambulov, Radoslavov in Vulčev dobivajo brezimna pisma, da bodo usmrteni, ako protiruske politike ne opuste.

Sofija 19. oktobra. Vlada bode prisiljena, vzeti najmanj osem milijonov levov (frankov) na posodo. Vlada si je v svesti, da bode posojilo težavno, ker od Evrope se nema nade-

jati drugoga, nego moralne podpore. — Avstrijska vlada ne dopušča, da bi se v Nemčiji za Bolgarsko naročeno orožje in streljivo vozilo preko Avstrije. Na ponavljane prošnje, da bi se ta prepoved umaknila, ni nobenega odgovora.

Ruščuk 19. oktobra. Kaže se, da bode Rusija počakala, predno se bode poslužila skrajnega sredstva, okupacije. Približevanje sedanjega bolgarskega kabineta bilo bi brezuspešno, zategadelj se Kaulbars tudi neče povrniti v Sofijo. Prvi pogoj zblizanju bila bi prememba kabineta; prvi čin novega Rusiji prijaznega ministertva pa ta, da bi se razveljavile volitve, volilo in sklicalo novo sebranje, vse to pa še le tedaj, kadar bi bila Evropa o kandidatu soglasna. Če ne prej, odstopila bode vlada, kadar se snide sebranje. Po mnenji Rusije sestavil se bode potem Rusiji prijazen kabinet, sebranje pa se bode razpustilo. — Po mnenji Rusije ni nobenega razloga, da bi se kompromitovani častniki preganjali, kajti Stambulov je dne 24. avgusta v Trnovem proglasil amnestijo za vse sokrivce prevrata, knez Aleksander pa je v Levovu amnestijo potrdil. — Ruskim agentov ne pojde nobeden v Trnovo. — Majorja Filova, poveljnika v Ruščuku, dal je vojni minister zapreti, ker je izjavil, da ne vsprejme svojega umirovljenja niti 10 dnevnega zapora, za kaznen naloženega.

London 19. oktobra. Zastopnika Avstrije in Nemčije ne pojdeti k otvoritvi sebranja.

Budimpešta 19. oktobra. Od včeraj do danes 47 oseb za kolero zbolelo, 19 umrlo.

Szegedin 18. oktobra. V poslednjih 24. urah 19 oseb za kolero zbolelo, 4 umrle.

Razne vesti.

* (Kralj Milan) obiskal je nedavno grofa Zichy-ja na slednjega posestvu v Šent Ivanu. Pri tej priliki bil je jako darežljiv kakor da je imel „Spendirhosen“ na sebi. Nekemu društvu, ki mu je pod oknom zapelo jedno pesen, poklonil je 200 gld., Zichyjevim slugam 1000 gld., neki lepi Madjarki 1000 gld. za — jeden grozd. Za Radeckega spomenik dal je 2000 gld. To bi bilo vse prav in lepo, a pomisliti treba, da siromaki v Srbiji še nikdar neso pokusili kraljeve darežljivosti. Kralj Milan podoben je knezu Demidovu, katerega je slavni Kolar ožigosal v svoji „Slave hčeri“, obsodivši ga v peklo, ker je revežem v Parizu podaril 80.000 frankov, doma pa svoje kmete do kosti odiral.

* (Budimpešta) se je izza poslednjega ljudskega popisovanja 1881 l. za 51.366 prebivalcev, torej za 14% pomnožila, ter šteje po najnovejšem popisovanju z dne 1. julija t. l. 422.557 civilnih ljudi in vojakov. Število odsotnih je 16.308.

* (Lepe razmere.) Iz Vratislave se javlja: Izdajatelj „Breslauer Gerichtszeitung“, L. Cohna so zaradi razžaljenja velečastva zaprli. Cohn zakrivil je razžaljenje velečastva pred štirimi leti, a državnemu pravdnikstvu ovdal ga je stoprav sedaj solastnik konkurenčnega lista „Neue Breslauer Gerichtszeitung“.

* (120 let) je redka starost. Kakor javlja „Kijevljanin“, umrla je pred kratkim v Podolskeji v litinskem okraji Poljakinja Sofija Sjerakovska v svojem 120 letu. Pokojnica bila je sestra poljskega generala Josipa Sjerakovskega, ohranila je do konca življenja živ spomin in pripovedovala razne dogodbe iz poljske zgodovine, katere je sama doživela.

* (Petrolej v Rusiji.) Iz Baku dohaja vest, da so ondu odkrili vrelec petrolja, ki daje v 24 urah nad jeden milijon pudov (pud = 40 funtov.) Sila vrelca je tolika, da je mesto Baku bilo vse s petroljem oškropljeno, akoravno je par vrst od vrelca. Ker ni posode, gre veliko petrolja v nič.

* (Mostova „Freiheit“), glavno glasilo anarhistov, poje mlje. Odkar je Most v Novem Yorku zaprt in ne more pisati več svojih krvoločnih člakov, zmanjšalo se je število naročnikov s 5000 na 300. Mostov zastopnik neki John Miller šel je k Mostu v ječo in se z njim pogovarjal o obstanku „Freiheit“. Nazaj prišedši napisal je članek: „Ali naj se Freiheit podpira?“ in v njem pozival anarhiste, naj ne dopuščajo, da bi list poginil, temveč naj si vsak dan pritrjuje čašo piva ali pa smodko in tako podpirajo list, da ne bodo kapitalisti imeli veselja, da je list radi pomankanja naročnikov prenehal. Je li ta poziv kaj pomagal, se nam še ni izvestilo.

Tujci:

19. oktobra.

Pri stonu: Kallman z Dunaja. — Abeles iz Brna. — Kulka z Dunaja. — Klein iz Gradca. — Kitka z Dunaja. — Schadlof iz Kočevja.

Pri Mostu: Stolz, Reiter z Dunaja. — Büchler iz Budimpešte. — Blau z Dunaja. — Lederer, Freund iz Prage. — Geiger, Herling z Dunaja.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Umrli so v Ljubljani:

18. oktobra: Anton Josip Vaniček, nadesetnika sin, 3 mes., Pred kosarno št. 4, za plućnico. — Helena Pečar, dekla, 71 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo. — Marija Ječmenik, finančnega respicijenta vdova, 62 let, Kurja vas št. 17, za oslabiljenjem.

19. oktobra: Angela Petaver, krojačeva hči, 2½ mes., Stari trg št. 13, za oslabiljenjem.

V deželnej bolnici:

11. oktobra: Urša Vode, delavčeva žena, 52 let, za spridenjem obistij. — Luka Nagode, gostač, 65 let, za jetiko.

12. oktobra: Jera Zakotnik, gostija, 70 let, za katarom v črevesu.

14. oktobra: Mihajl Ihan, gostač, 63 let, za oslabiljenjem.

15. oktobra: Mihajl Zupan, dninar, 52 let, za vodenico.

Tržne cene v Ljubljani

dné 20. oktobra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4 66	Surovo maslo,	— 70
Ječmen,	4 69	Jajce, jedno	— 90
Oves,	4 06	Mleko, liter	— 25
Ajda,	2 76	Goveje meso, kgr.	— 8
Proso,	4 22	Telečje	— 64
Koruza,	4 55	Svinjsko	— 54
Krompir,	4 87	Koštrunovo	— 60
Leča,	2 59	Pišanec	— 30
Grah,	9 —	Goioh	— 35
Fižol,	11 —	Seno, 100 kilo	— 17
Maslo,	10 —	Slama,	2 68
Mast,	90 —	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen,	68 —	„ mehka,	4 10

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19 okt.	7. zjutraj	731-37 mm.	10-4° C	sl. jvz.	dež.	7 2 mm.
	2. pop.	732 29 mm.	15 2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	732-17 mm.	14 2° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 13-3°, za 2-4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 20 kr.
Srebrna renta	84 — 05
Zlata renta	114 — 70
5% marcna renta	100 — 30
Akcije narodne banke	63 — —
Kreditne akcije	280 — —
London	125 — 30
Srebro	— — —
Napol	9 — 91½
C. kr. cekini	5 — 91
Nemške marke	61 — 37½
1% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169
Ogrska zlata renta 4%	104 — 15
Ogrska papirna renta 5%	93 — —
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.	105 — 50
Dunavska 5% srečke 5%	100 gld 118
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	124 — 50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98 — 60
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	100 — 75
Kreditne srečke	10 — 19
Rudolfove srečke	10 — 19
Akcije anglo-avstr. banke	120 — 109
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	2 1 —

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigovodstvenih knjigah:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pbl v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj že nenatisnjenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvalil za njegovo delo, saj bode čitatelj podane smešnice preživel marikatero uro veselo, zginita mu bode za trenutek skrb za vsakdanji pilji kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo protinjeno bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (žala) življenja. „Humor zgubljen, življenje zgubljeno“, pravi K. Bühler

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(715-3)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli ravno kar knjigi:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim koreninom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Gostilnica za tujce

želi se v najem vzeti v Ljubljani.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (782-1)

Naznanilo preselitve.

Svojim častitim naročnikom naznanjam, da sem se iz dosedanjega stanovanja Mestni trg št. 10,

preselil na Stari trg št. 2.

(776-2) Anton Mlakar, krojač.

Vsi veščaki in učenjaki

zjedini so se v tem, da je

zdravilstveno parno ribje olje

najboljše olje te vrste. — Samo to parno ribje olje ima svoj neovrgljiv učinek, jedino samo to olje prenaša želodec brez težave; ker se uporabljajo pri njega izdelovanju le najsvežejša ribja jetra, iz kojih se s pomočjo parne vročine izceja čisto bledorumenno olje, popolnem prosto vseh jedkih in gnilobnih tvarin. To parno ribje olje prodaja vedno sveže in najboljše baže

LEKARNA PICCOLI-jeva

„pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajske cesti.

Cena steklenici 60 kr.

Častito občinstvo se prosi, da zahteva vedno le parno ribje olje, koje treba dobro razločevati od nižje vrste temnorumenega olja, ki se izdeluje iz bolj ali manj žarkih jeter in vsled svojih pokvarjenih organskih tvarin želodec zelo obtežuje in pokvari. (759-2)

Fin med v satovji

A kilo 60 kr.

dobiva se pri (680-11)

OROSLAVU DOLENCU,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Posilja se tudi po pošti od 1 kilo naprej proti povzetju ali predplačilu.

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Mallcu a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno. Schahmarré, zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749-2)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Izjava o dr. Friderika Lengiel-a

brezovem balzamu.

„Racionalno izbrane snovi tega lepota so za lepo polt nepresegljive dobrote in upliva. Da se hitro zgledi koža po prestatih kozah, zato je ta balzam pravi unikum.“ (738-1)

Med. Dr. Raspi,

vseučilniški prokurator.

Zeloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarni; na Dunaji pri Ph. Neustein-u, mesto, Plankeng.

Brnsko blago.

Proti gotovini ali poštnemu povzetju pošilja blago za zimsko obleko za gld. 4½ in višje, vse po jako nizkih cenah, samo tovarniška zaloga za sukno (610-18)

FRIDERIK BRUNNER, v Brnu, Frölichergasse 3.

Uzoroč se pošljejo franko na ogled, bogato preskrbljena zbirka vzorčev za gošpode krojače nefrankovano.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.